



## วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 15 เทศกาลธรรมดา ปี C

(วันที่ 14 กรกฎาคม ค.ศ. 2019)

พี่น้องที่รัก พระเยซูเจ้าทรงเป็นอาจารย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคนหนึ่งที่โลกเคยมีมา พระองค์ทรงสามารถทำให้คนทุกระดับในสมัยนั้นเข้าใจข่าวดีและหลักคำสอนของพระองค์ได้อย่างน่าทึ่งด้วยการใช้เครื่องมือหลายอย่างเพื่ออธิบายสิ่งที่พระองค์ทรงต้องการจะบอกพวกเขา เครื่องมืออันหนึ่งที่พระองค์ทรงใช้บ่อยๆ คือ การเล่าอุปมา ในพระวรสารเราพบอุปมาที่พระองค์ทรงเล่าประมาณ 43 เรื่องและส่วนใหญ่เป็นสิ่งที่คนทั่วไปสามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน เช่น อุปมาเรื่องผู้หว่าน เรื่องข้าวละมาน เรื่องเมล็ดมัสตาร์ด เรื่องเชื้อแป้ง เรื่องอวน เรื่องไข่มุก เป็นต้น ดังนั้น จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่พระองค์ไม่ทรงตอบคำถามที่ว่า “แล้วใครเล่าเป็นเพื่อนมนุษย์ของข้าพเจ้า” (ลก 10:29) แบบตรงๆ แต่ทรงเล่าอุปมาเรื่อง “ชาวสะมาเรียผู้ใจดี” แทน

อุปมาดังกล่าวเป็นเรื่องที่บรรดาคริสตชนคุ้นเคยกันเป็นอย่างดีจนกลายเป็นสำนวนภาษาที่นิยมใช้ในชีวิตประจำวัน การพูดว่าคนหนึ่งเป็นชาวสะมาเรียผู้ใจดี เป็นการบอกว่าเขาได้ช่วยเหลือคนที่เป็นทุกข์เดือดร้อนโดยไม่หวังสิ่งใดตอบแทน ในอุปมาที่พระเยซูเจ้าทรงเล่าชาวสะมาเรียที่เดินเข้าไปหาและช่วยเหลือชายที่ถูกโจรปล้นและทุบตี แม้ว่าเขาไม่รู้จักชายที่บาดเจ็บและชายคนนั้นก็ไม่มีใครรู้จักเขา เป็น “เพื่อนมนุษย์” (ลก 10:29) ในสายพระเนตรของพระองค์

บ่อยครั้งพระเยซูเจ้าทรงมีบทสอนที่เราไม่คาดคิดแฝงอยู่ในอุปมาที่พระองค์ทรงเล่าเสมอ บทสอนแรกในเรื่องนี้อยู่ที่ความหมายของคำว่า “เพื่อนมนุษย์” เป็นความจริงที่ว่าวีรบุรุษในเรื่องนี้คือ ชาวสะมาเรีย เราต้องไม่ลืมว่าพระเยซูเจ้าทรงเล่าเรื่องนี้แก่ชาวยิวที่ชอบดูถูกชาวสะมาเรียและมองพวกเขาเป็นผู้ทรยศและนอกกริต ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์หลายร้อยปีก่อนการบังเกิดของพระเยซูเจ้า นั่นคือ หลังจากกษัตริย์ชาโลมอนสิ้นพระชนม์ในราวปี 931 ก.ศ. ประเทศอิสราเอลถูกแบ่งออกเป็นสองอาณาจักร คือ อาณาจักรเหนือหรืออาณาจักรอิสราเอลซึ่งยังคงรักษาชื่อเดิมไว้ มีกรุงสะมาเรียเป็นเมืองหลวง และอาณาจักรใต้หรืออาณาจักรยูดาห์ มีกรุงเยรูซาเล็มเป็นเมืองหลวง ต่อมาในปี 721 ก.ศ. กองทัพอัสซีเรีย มหาอำนาจในสมัยนั้น ได้ทำลายอาณาจักรเหนือและจับเชื้อพระวงศ์ ผู้มีอำนาจ และประชาชนไปเป็นเชลยจำนวนมาก ที่เหลืออยู่มีเพียงคนส่วนน้อยเท่านั้น จากนั้นอัสซีเรียให้คนต่างศาสนาเข้ามาอยู่ที่กรุงสะมาเรียแทน ชาวอิสราเอลที่เหลืออยู่จึงมีความสัมพันธ์กับคนต่างศาสนาที่เข้ามาอยู่ในดินแดนของตน และเกิดเป็นชนชาติใหม่ที่เรียกว่า “ชาวสะมาเรีย” หรือ “ชาวสะมาเรียตัน” นั่นเอง ชนชาติใหม่นี้นับถือพระเจ้าไม่เต็มเหมือนชาวยิวที่อาศัยอยู่ในอาณาจักรใต้ เมื่อชาวยิวที่กลับจากถิ่นแคว้นที่กรุงบาบิโลนเริ่มสร้างพระวิหารขึ้นใหม่ พวกเขาจึงไม่ยอมให้ชาวสะมาเรียมีส่วนในงานนี้ด้วย ชาวสะมาเรียมีพระวิหารของตนที่ภูเขาเกริซิมและยอมรับหนังสือโตราห์ซึ่งเป็นพระคัมภีร์ห้าเล่มแรกเท่านั้น นับตั้งแต่นั้นมาชาวสะมาเรียจึงเป็นศัตรูกับชาวยิวทั้งในด้านการเมือง สังคม และศาสนา จนถึงสมัยของพระเยซูเจ้า แน่หนอน ชาวยิวที่พระเยซูเจ้าเทศน์สอนในวันนั้นคงตกใจไม่น้อยที่พระองค์ทำให้

คนที่ต่ำต้อยที่สุดในสายตาของพวกเขากลายเป็นวีรบุรุษแทนที่จะเป็นพวกเขา สำหรับพระเยซูเจ้าคำว่า “เพื่อนมนุษย์” ไม่ถูกจำกัดโดยเชื้อชาติ ศาสนา แต่หมายถึงทุกคนที่แสดงความเมตตากรุณา เห็นอกเห็นใจคนอื่น แม้ว่าเขาจะไม่รู้จักก็ตาม

นักพระคัมภีร์บางคนมองเห็นบทสอนอีกอย่างหนึ่งแฝงอยู่ในอุปมาเรื่องนี้ นั่นคือ ภาพพจน์ของพระเยซูเจ้าในตัวชาวสะมาเรียผู้ใจดี พุทธอีกหนึ่งคือ “ชาวสะมาเรียผู้ใจดี” คนนั้นคือ “พระเยซูเจ้า” เอง มนุษยชาติถูกทิ้งไว้ข้างทางโดยบาป บาปเอาศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของเราไปจนหมด มันปล้นเรา เอาพระพรพรทานของพระเจ้าไปจากเรา มันทุบตีเราอย่างรุนแรงจนเราบาดเจ็บอย่างแสนสาหัสปางตาย พระเยซูเจ้าเสด็จมาหาเรา ช่วยเหลือเรา แยกเราไว้บนบ่าของพระองค์ และนำเราเข้าไปในพระศาสนจักรเพื่อที่เราจะได้รับการดูแลเอาใจใส่จนกระทั่งพระองค์จะเสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่งอย่างรุ่งโรจน์ในวันสุดท้ายหรือวันกลับคืนชีพ

อย่างไรก็ตาม หลังจากที่พระเยซูเจ้าทรงนำเราเข้ามาในพระศาสนจักรแล้ว พระองค์ไม่ได้ทรงปล่อยเราไว้เพื่อไปตามทางของพระองค์ แต่ประทับอยู่กับเราตลอดเวลาจนถึงวาระสุดท้ายโดยทางศาสนบริการต่างๆ ของพระศาสนจักร ในศีลล้างบาปพระองค์ทรงรักษาบาดแผลอันเนื่องมาจากบาปของเรา ทรงฟื้นฟูชีวิตของเราด้วยพระพรพรทานของพระองค์ และประทานศักดิ์ศรีแห่งการเป็นบุตรพระเจ้าให้แก่เรา ในศีลกำลังพระองค์ทรงทำให้ชีวิตพระในตัวเรา การเป็นบุตรพระเจ้าและทายาทแห่งเมืองสวรรค์ของเรามั่นคงเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น ยิ่งกว่านั้น พระองค์ยังทรงหล่อเลี้ยงชีวิตฝ่ายจิตของเราด้วยพระวาจาและศีลมหาสนิท ศีลศักดิ์สิทธิ์แห่งความรัก ซึ่งเป็นพระกายและพระโลหิตของพระองค์เอง

ตามตัวอักษรแล้วคำว่า “เพื่อนมนุษย์” หมายถึงคนที่อยู่ใกล้เรา คนที่เราสามารถพูดคุยและปรึกษาหารือได้ พระเยซูเจ้าทรงพิสูจน์ตัวเองให้เราเห็นว่าพระองค์ทรงเป็นมากกว่าเพื่อนมนุษย์คนหนึ่ง มากกว่าทุกคนที่อยู่ใกล้ชิดเรา พระองค์ทรงทำให้เราเป็นส่วนหนึ่งของพระศาสนจักรซึ่งเป็นพระวรกายทิพย์ของพระองค์ ในพระองค์เราสามารถดำเนินชีวิตอย่างต่อเนื่องอย่างมั่นใจ เหมือนที่นักบุญเปาโลบอกเราในจดหมายถึงชาวโคโลสีว่า พระเยซูเจ้า “ทรงเป็นศีรษะของร่างกาย คือพระศาสนจักร” (คส 1:18) ดังนั้น เมื่อเรามีพระองค์ทรงเป็นผู้นำ ชีวิตของเราจะได้รับการปกป้องคุ้มครองอย่างแน่นอน

**พี่น้องที่รัก** ตราบใดที่เรายังดำเนินชีวิตอยู่บนโลกนี้ บาปจะไล่ล่าเราต่อไป คอยหาจังหวะที่เราไม่ทันระวัง โจมตีเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยามที่จิตใจของเราอ่อนแอ อย่างไรก็ตาม เรามั่นใจได้ว่าเราจะไม่โดดเดี่ยวในการต่อสู้ให้เราหันไปหาพระเยซูเจ้าในยามที่เราลำบาก แล้วเราจะพบที่พักพิงและกำลังใจ และรู้ว่าพระองค์ไม่ได้ทรงอยู่ห่างไกลเรา พระองค์ไม่ได้ทรงเป็นเพียงชาวสะมาเรียผู้ใจดีเท่านั้น แต่ทรงเป็น “เพื่อนมนุษย์ที่ดีที่สุด” ที่เราเคยมีและจะมีต่อไปด้วย **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**